

Q-MAGAZINE

Tetor 2012 Edicioni Nr.6

FAG HAG

Unë jam një Aleat.

Libri LGBT i Muajit

Mjekësi:
Çfarë është Klamidia?

*Pse është ndaluar parada
në Beograd ?!*

Gej-i i Muajit ?

Julian Assange: Autobiografia e Paautorizuar

Special Interview with

Abdellah Taïa

përmbajtja

● Parada e Krenarisë në Beograd	04
● Geji i Muajit	05
● Intervistë Speciale	06 - 07
● FagHag	10
● Pasqyra e Librave	12
● Libri i Muajit	14
● Filmi LGBT	16
● Shëndeti (Çfarë është klamidia?)	18

 Belgrade Pride	04	 Book Review	13
 Gay Of The Month	05	 Book Of Th Month	15
 Special Interview	08 - 09	 LGBT Movie	17
 FagHag	11	 Health (What is chlamydia?)	19

Parada e Krenarisë në BEOGRAD

Kryeministri serb ndaloi mbajtjen e Paradës së Krenarisë për herë të dytë. Komisioni Europian paralajmëroi se vendimi i tillë doli kundër të drejtave themelore të njeriut të pranuar nga BE. Serbia, në fillim të këtij viti ka fituar statusin e vendit kandidat për pranim në BE. Parada e Krenarisë e vitit 2011 në Beograd është ndaluar gjithashtu në momentin e fundit nga frika e përsëritjes së dhunës së vitit 2010, ku shumica janë lënduar dhe arrestuar kur protestuesit kundërshtarë të paradës u përleshën me policinë.

Një nga fotografët më të njohura suedeze, Elisabeth Wallin kishte mbajtur një ekspozitë të quajtur "Ecce homo" e cila bëri kishën ortodokse serbe të kërkojë nga qeveria ta ndaloj Paradën e Krenarisë në Beograd. Por, Ministri Daçiq ka thënë: "Askush nuk do t'i thotë askujt se çfarë duhet bërë në Beograd, qoftë BE apo cilat do shtete në botë apo çfarëdo organizate ekstremiste apo radikale. "Ecce homo" përfshinë fotografitë të cilat paraqitnin Jezu Krishtin lakuriq apo me taka të larta në mesin e njerëzve gej. Përkundër faktit se parada e krenarisë ishte ndaluar, komuniteti lokal LGBTQ mbajti një varg ngjarjesh përfshirë edhe ekspozitën kontroverze artistike.

BELGRADE P R I D E

Serbia's Prime Minister banned the Gay Pride parade for the second time in a row. The European Commission warned that the decision went against fundamental human rights upheld by the EU. Serbia won EU candidate status earlier this year. The 2011 Belgrade Pride parade was also banned at the last moment out of fear of a repetition of violence in 2010, when dozens were injured and arrested as protesters opposed to the parade clashed with police.

One of Sweden's most well-known photographers, Elisabeth Ohlson Wallin had an exhibition called "Ecce homo", which caused the Serbian-Orthodox church to demand that the government stop the Pride festival in Belgrade. But Prime Minister Dacic said: "Nobody will be telling anyone what should happen in Belgrade, be it the EU or any of the countries of the world, or any extremist or radical organisation." "Ecce Homo" features photographs which appear to depict Jesus Christ, naked or wearing high heels, among gay people. Despite the fact that the gay pride parade was banned, the local LGBTQ community still carried out a range of events, including the controversial art exhibition.

GEJ I MUAJIT

NEIL PATRICK HARRIS

Neil Patrick Harris (i lindur më 15 qershor 1973) është një aktor amerikan, këngëtar, drejtor, producent dhe magjisttar. Ai është i njohur mirë për rolin kryesor në *Doogie Howser, M.D.*, *womanizing Barney Stinson* në *How I Met Your Mother*, një version i trilluar i vetvetes në serinë *Harold & Kumar*, dhe rolin kryesor në web seritë muzikore të Joss Whedon *Dr. Horrible's Sing-Along Blog*. Harris u emërua si një nga 100 njerëzit më me ndikim nga *Time Magazine* në vitin 2010, dhe është shpërblyer si një yll në *Hollywood Walk of Fame* në shtator 2011.

Harris është haptazi homoseksual, duke konfirmuar këtë në nëntor 2006, dhe duke thënë: "Unë jam i lumtur të largoj ndonjë thashethem apo ide të gabuara dhe jam mjaft krenar të them se unë jam një njeri homoseksual (Gay) shumë i kënaqur, jetoj jetën time të plotë dhe ndjehem më me fat që punoj me njerëz të mrekullueshëm në biznesin që dua."

Harris mori pjesë në *Emmy awards* në shtator 2007 me partnerin e tij David Burtka, më vonë duke konfirmuar marrëdhënien, që ai tha se filloi në vitin 2004, në një intervistë për *Ellen DeGeneres Show*. Më 14 gusht 2010, Harris njoftoi se ai dhe Burtka janë duke pritur binjakë nëpërmjet një nëne zëvendësuese. Binjakët vëllazëror Gedeoni Scott, një djalë, dhe Harper Grace, një vajzë, u lindën në vitin 2010.

Pas kalimit të aktit për barazi martesore në Nju Jork më 24 qershor 2011, Harris dhe Burtka njoftuan fejesën e tyre nëpërmjet *Twitter*, duke deklaruar se ata i kishin propozuar njëri tjetrit pesë vite më herët, por fejesën e tyre e mbajtën sekret derisa martesë në mes gjinisë së njejtë u bë legale.

GAY OF THE MONTH

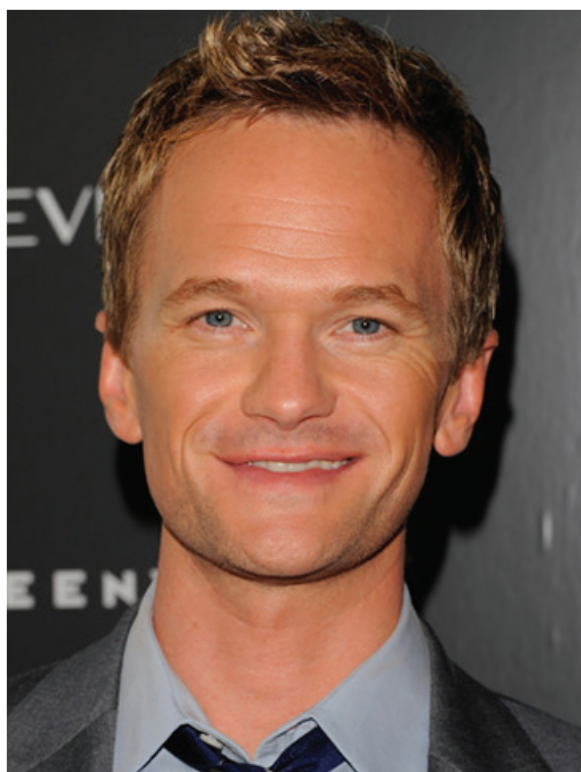
NEIL PATRICK HARRIS

Neil Patrick Harris (born June 15, 1973) is an American actor, singer, director, producer and magician. He is best known for the title role in *Doogie Howser, M.D.*, the *womanizing Barney Stinson* in *How I Met Your Mother*, a fictionalized version of himself in the *Harold & Kumar* series, and the title role in Joss Whedon's musical web series *Dr. Horrible's Sing-Along Blog*. Harris was named as one of *Time* magazine's 100 most influential people in 2010, and was awarded a star on the *Hollywood Walk of Fame* in September 2011.

Harris is openly gay, confirming this in November 2006 by saying "I am happy to dispel any rumors or misconceptions and am quite proud to say that I am a very content gay man living my life to the fullest and feel most fortunate to be working with wonderful people in the business I love."

Harris attended the *Emmy awards* in September 2007 with his partner David Burtka, later confirming the relationship, which he said began in 2004, in an interview on *The Ellen DeGeneres Show*. On August 14, 2010, Harris announced that he and Burtka were expecting twins via a surrogate mother. The fraternal twins Gideon Scott, a boy, and Harper Grace, a girl, were born in 2010.

Following the passage of the *Marriage Equality Act* in New York on June 24, 2011, Harris and Burtka announced their engagement via *Twitter*, stating that they had proposed to each other five years earlier but kept the engagement secret until same-sex marriage became legal.

Intervistë Speciale me

Abdellah Taïa

Abdellah Taïa, autori i parë gej nga Maroko flet për Simpsonia Life për sfidat, vështirësitë dhe përvojat e tija si një fytyrë publike arabe dhe gej. Në vijim janë disa shkëputje nga intervista e tij e dhënë për Sampsonia Life.

“Si një marokan, Arab, Musliman, Afrikan dhe shkrimtar e di se kur e ke mundësinë të flasësh, atë duhet ta bësh, nuk ekziston mundësi tjetër.”

Pse u largove nga Maroko? A jeni vet-shpërngulur për në Francë?

Me qëllim që të bëhet i rritur, çdo person duhet të largohet nga vendlindja e tij dhe të shkojë në një qytet tjetër apo shtet tjetër. Kur isha 13 vjeçar, vendosa që një ditë do të shkojë në Paris që të jem ai që desha të jem: regjisor dhe prodhues filmash.

A mendoni se ikja dhe nisja vetëm në një shtet tjetër është veçanërisht e rëndësishme për ata si ne që jemi homoseksualë dhe jemi ndier të huaj në kulturën në të cilën jemi rritur?

Jo, nuk mendoj se ikja është diçka që specifikon homoseksualët. Heteroseksualët gjithashtu ikin. Problemi me homoseksualët qëndron aty se ata nuk pranojnë që nga fillimi. Nga vendi nga vijë unë, homoseksualët konsiderohen se kinse nuk ekzistojnë që është një gjë e tmerrshme të jetosh me dhe ta pranosh. Unë nuk kisha mundësi tjetër por ta pranoja këtë mos-ekzistencë. Ne mund ta quajmë këtë shpërngulje që do të thotë se njerëzit e tu, ata që thojnë që të duan, që duan të të mbrojnë, që duan më të mirën për ty dhe të japin ushqim – qumësht, mjaltë dhe shumë gjëra të tjera – mohojnë gjënë më të rëndësishme e cila të bën qenie njerëzore.

Në vitin 2006 ju ishit intelektual i parë marokan i cili ka treguar publikisht orientimin e tij seksual? Pse e keni bërë këtë?

Unë nuk fshehem kurrë. Unë kurrë nuk e lë mënjane atë aspekt të personalitetit tim. Njoh shumë intelektualë ose shkrimtarë të cilit thonë, “Unë nuk dua të flas

për homoseksualitetin tim sepse kjo gjë nuk i intereson njerëzit.” Por kjo nuk ka kuptim për mua. Kjo është sikur heteroseksuali nuk don ta paraqes veten si heteroseksual. Kurrë nuk kam bërë plan që të zbulohem.

Kur doli në Maroko libri im i dytë, E kuqja e Tarbushit, jam intervistuar nga një gazetar nga revista Telquel. Ajo deshti ta bënte një profil timin dhe ishte e interesuar të fliste për temat e homoseksualitetit të përmendura në librat e mi. Deshti të dinte nëse doja të flisja lirshëm. Ishim në një kafeteri në Casablanca. Kurrë nuk imagjinoja se kjo do të ndodhte në këtë mënyrë por e kuptova se ishte moment i së vërtetës: E vërteta që lidhet me mua, librat e mi dhe pozitën time në botë. Edhe pse ishte në të vërtetë e frikshme dhe e dija se do të ketë shumë pasoja, është dashur ta bëja. Ia kam borxh djaloshtit i cili kishte ëndrra kur ishte trembëdhjetë vjeç. Tani pasi e kam mundësinë të flas, nuk do të ndalem.

Kam lexuar se pas publikimit të artikullit jeni barrikaduar në dhomën e juaj të hotelit? A ishte e rrezikshme për ty?

Unë nuk jam i rrezikuar fizikisht... Sidoqoftë, mekanizmi i frikës ekziston ende në mua. Kur diçka e thua përfundimisht, ajo materializohet. Kur doli artikulli, ishte hera e parë që e kam pranuar përgjegjësinë për të gjitha. Ne e kemi dëshirën të jemi çka duam të jemi si individë gjë që mund të bie në kundërshtim me identitetin tonë politik - çka jemi dhe çka duhet dhe nuk duhet të jemi. Realizimi i kësaj dhe procesi i mosbënjës së saj kërkon shumë vite.

Kjo storie është bërë një senzacion i madh në Maroko. Dy gjëra: disa nga gazetaret marokane ishin në të vërtetë përkrahëse. Disa nga gazetaret franceze dhe arabe ishin gjithashtu, duhet ta pranojë. Të tjerët vetëm sulmonin, sulmonin, sulmonin pa u ndalur.

A ka ndryshuar gjendja për komunitetin lezbik, gej, biseksual dhe transgjinnor në Maroko që nga zbulimi yt?

Ky është ende krim i cili dënohet me burgim. Çka ka ndryshuar tani është se kur zyrtaret flasin për të drejtat e njeriut dhe lirinë e individëve, ata gjithashtu flasin edhe për homoseksualët. “Mithly” është fjala që është shpikur në arabisht që i referohet homoseksualëve pa i ofenduar ata. Mithly nënkupton “sikur unë” ose “dikush sikur unë.”

A janë censuruar shkrimet e juaja në ndonjë pjesë të botës arabe?

Novela ime Dita e Mbretit e cila flet për Mbretin Hassan II ishte censuruar në Maroko. Ishte novela ku bëhej fjalë për atë se Hassan II ka ndryshuar çdo gjë në mendjet e njerëzve marokan, për diktaturën e tij dhe luftën shoqërore në mes klasave në Maroko. Është një tregim për miqësinë dhe dashurinë në mes të Omarit dhe Khalid-it, një djalë të pasur dhe një djalë të varfër. Kur e ka marrë çmimin Prix de Flore në 2010 në Francë, censura është hequr. Tani librat e mia janë përkthyer në gjuhën arabe dhe mund të gjinden në Maroko, një shenjë që gjërat janë duke u ndryshuar.

Librat e juaja janë përkthyer gjithashtu në shtatë gjuhë tjera. Si ju duket kjo? A merrni pjesë gjatë përkthimeve ose a keni ndonjë bashkëpunim me përkthyesin?

Nuk kam. Vetëm i lë ta bëjnë punën e tyre. Nëse kanë pyetje, unë përgjigjem. Unë mund të flas anglisht por nuk i kontrolloj përkthimet. Thjesht i besoj botuesit dhe përkthyesit. Kur është përkthyer libri im i fundit në arabisht, punoja me një përkthyes sepse e ka kërkuar këtë gjë. Është një befasi që puna ime përkthehet – nuk e di se si ka ndodhur kjo. Shtëpia ime botuese franceze (Editions Séguier) e bën një punë të mirë.

“Problemi i qeverive që udhëheqin botën arabe është se ata nuk lejojnë njerëzit ta fillojnë procesin e zhvillimit të tyre individual.”

Për shkak famës së juaj, jeni bërë një komentues i të drejtave të gejëve, Pranverës Arabe dhe revolucioneve në Lindjen e Mesme? A ju vjen natyrshëm ky rol?

Tani jeta ime është një proces që e kam filluar shumë vite më parë. Për të qenë në gjendje ta filloja jetën time, është dashur të largohem nga familja ime, edhe pse ende isha në mesin e tyre. Fillova të flas në kokën time, me botën. Sot, shkrimet, komentet por edhe kjo çka flas me ty tani është vazhdim i asaj.

Si Marokan, Arab, musliman, afrikan dhe shkrimtar e di se kur e ke mundësinë të flasësh, atë duhet ta bësh. Nuk ka mundësi tjetër. Unë jam gjithashtu shumë i lumtur se flas për gjërat që njerëzit e tjerë thonë se nuk ekzistojnë. Ata thonë se homoseksualiteti nuk ekziston në botën arabe por unë jam këtu ta dëshmojë të kundërtën dhe të flas për të. Unë duhet të flas për këtë për të dhënë një imazh të saktë dhe të jem i hapur për individualitetin në botën modern arabe dhe afrikane. Problemi i qeverive që udhëheqin botën arabe është se nuk i lejojnë njerëzit të fillojnë procesin e evoluimit të tyre individual. Shpresoj se me Pranverën Arabe kjo do të ndodhë në të vërtetë. Besoj se pranvera arabe po sjellë diçka të lirë dhe të re për të gjithë neve. Në të vërtetë shpresoj. Në të kundërtën, fjalimi im, fjalët e mia, aftësia ime të jem i përfshirë në revolucionin Arab nuk do të kishte kuptim.

A do të kishe jetuar përsëri në Maroko?

Nuk e di. Dje i mbusha tridhjetë e nëntë vjet (8 Gusht) dhe ndihem se jam në fillim të diçkaje. Ky fillim po ndodh për mua në Paris e jo në Maroko. Nuk do të thotë që unë e urrej Marokon por ende kam shumë probleme psikologjike me vendin dhe familjen time që nuk i kam zgjidhur. Sidoqoftë, unë shpesh shkoj në Maroko, deri në gjashtë herë në vit. Kur shkojë atje, ka diçka që është tejet emocionale që më ndalon nga të qenit vetvetja. Duket se unë ende nuk ekzistoj atje edhe pse mundohem ta dëshmojë të kundërtën. Për shumë njerëz në Maroko dhe familjen time, unë nuk ekzistoj. Ne praktikojmë të njëjtën mos-ekzistencë me njëri tjetrin. Në familjen time, ne bëhemi “të

civilizuar”. Ne nuk flasim për gjërat e rëndësishme.

Special Interview with **Abdellah Taïa**

Abdellah Taïa, the first publicly gay author from Morocco speaks to the Sampsonia Life about his challenges, hurdles and experiences as an Arab gay public figure. The following are some of the excerpts from his interview given to Sampsonia Life.

“As a Moroccan, an Arab, a Muslim, an African, and a writer I know that when you have the opportunity to speak you have to do it, there is no other choice.”

Why did you leave Morocco? Are you in self-imposed exile in France?

In order to become an adult every person has to leave his home town and go to another city, or another country. When I was thirteen, I decided that one day I would go to Paris in order to be what I wanted to be: A director and filmmaker.

Do you think setting out on one’s own is especially important for those of us who are homosexual and have experienced alienation in the culture that we grew up in?

No, I don’t think alienation (e përkthen ikja) is a specific thing to homosexuals. Heterosexuals are also alienated. The problem with homosexuals is that they are not accepted from the beginning. Where I come from, homosexuals allegedly do not exist, which is a horrible thing to live with and to accept. I had no other choice but to accept this non-existence. We could call this exile, meaning that your people, the ones who say they love you, that want to protect you, that want the best for you, and give you food—milk, honey, and so many other things—they deny you the most important thing, which is recognizing you as a human being.

In 2006 you were the first Moroccan intellectual to “come out of the closet” publicly. Why did you do it?

I never hide. I never put that aspect of my personality aside. I know so many gay intellectuals or writers who say, “I am not

going to talk about homosexuality because it doesn’t interest people.” But for me this makes no sense. It would be like a heterosexual who doesn’t present himself as a heterosexual. I never planned to come out.

When my second book, *Le rouge du Tarbouche*, came out in Morocco, I was interviewed by a journalist from the magazine *Telquel*. She wanted to do a profile on me and was interested in speaking about the themes of homosexuality in my books. She wanted to know if I was willing to speak freely. We were in a coffee shop in Casablanca. I never imagined it would happen like that, but I understood that was the moment of truth: The truth about me, my books, and my position in the world. Although it was really scary and I knew that there would be many consequences, I had to do it. I owed it to that little boy who had dreams at thirteen. Now that I have the possibility to speak, I’m not going to stop.

I read that after that article was published, you barricaded yourself in your hotel room. Has it been dangerous for you?

I am in no physical danger... However, the mechanism of fear is still inside of me. When you finally say something, it materialises. When that article appeared, it was the first time that I assumed responsibility for everything. We have this desire to be what we want to be as individuals, which can come into conflict with our political identities—what we are and what we should and should not do. The

realization of this and the process of undoing it takes many years.

The story became a big sensation in Morocco. Two things: Some of the Moroccan press was really supportive. The French press and some of the Arabic press were too, I must admit. Others were just attacking, attacking, attacking without stop.

Has the climate for the Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender (LGBT) community in Morocco changed since you “came out”?

It’s still a crime punishable by a prison sentence. What did change is that now, when officials talk about human rights and the freedom of individuals, they also talk about homosexuals. “Mithly” (e përkthen: sipas mitit) is a word that has been invented in Arabic to refer to homosexuals without insulting them. It has become a huge thing in the Arab world. Mithly means “like me” or “the one like me.”

Has your writing been banned in any part of the Arab world?

My novel *Le jour de Roi* about King Hassan II was banned in Morocco. It’s a novel about how Hassan II changed everything in the minds of the Moroccan people, about his dictatorship, and the social war between classes in Morocco. It’s a story of the friendship and love between Omar and Khalid, a rich boy and a poor boy. When it received the 2010 Prix de Flore literary prize in France, the ban was lifted. My books are now translated into Arabic

and are available in Morocco, a sign that things are changing.

Your books have also been translated into seven other languages. What is that process like for you? Do you participate in the translation or have a relationship with the translator?

No, I don't. I just let them do it. If they have questions for me, I answer. I can speak English, but I don't have great control of the language. I just trust the editor and the translator. When my last book was translated into Arabic, I worked with the translator because she asked me to. Having my work translated is a surprise to me—I don't know how it happened. My French publishing house (Editions Séguier) does a good job.

“The problem with the governments that run the Arab world is that they don't allow people to start the process of their individual evolution.”

Because of your notoriety, you've become a go-to commentator on gay rights, the Arab Spring, and revolutions in the Middle East. Did this role come naturally to you?

My life now is part of a process I started many years ago. To be able to begin my life I had to cut myself off from my family,

even though I was still among them. I started to speak to the world in my head. Today the writing, commentary, and even speaking to you right now is a continuation of that.

As a Moroccan, an Arab, a Muslim, an African, and a writer I know that when you have the opportunity to speak you have to do it. There is no other choice. I am also very happy to speak about things that other people say don't exist. They say homosexuality doesn't exist in the Arab world, but I am here to prove the opposite and speak about it from the interior. I have to speak about it to give the correct image and be forthright about individuality in the modern Arab and African worlds. The problem with the governments that run the Arab world is that they don't allow people to start the process of their individual evolution. Hopefully with the Arab Spring that will really start. I believe that the Arab Spring is bringing something free and historically new for all of us. I do hope so. Otherwise my speech, my words, my ability to be involved with the movement about the Arab revolution will have had no meaning.

Will you ever live in Morocco again?

I have no idea. I turned thirty-nine yesterday [August 8] and I feel like I am just at the beginning of something. That beginning is happening for me in Paris, not in Morocco. It's not that I hate Morocco but I still have a lot of psychological problems with the country and my family that I haven't resolved. Still, I return to Morocco often, up to six times a year. When I go, there is something

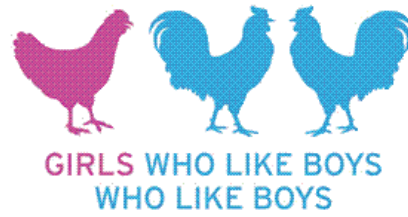
overly emotional that prevents me from being myself. It seems like I don't exist there yet, although I am trying to prove the opposite. For so many people in Morocco and in my family, I don't exist. We practice the same non-existence on each other. In my family we keep it “civilized.” We don't talk about the important things.

Femrat strejt që i dojnë gejat janë kudo. Disa prej këtyre grave/vajzave ndajnë një pjesë të jetës së tyre shoqërore me djemtë që pëlqejnë djemtë, shkojnë në klube të natës dhe përfshihen në kulturën homoseksuale që ndonjëherë i bën ato vet të ndihen si mashkull gej. Disa prej këtyre femrave luftojnë për të drejtat politike të komunitetit gej kurse disa jetojnë me mashkullin gej. Një numër i vogël i tyre ndezen nga seksi gej. Jo të gjitha nga këto femra e quan veten "faghag". Për shumë, kjo fjalë e ka kuptimin e të qenurit parazit, disa prej tyre kurrë nuk kanë dëgjuar për këtë "fjalë". Por ajo çka ato e kanë të përbashkët është dashuria për një ose më shumë meshkuj gej. Në vitet e fundit, miqësia në mes femrave strejt dhe mashkujve gej ishte një temë shumë popullore në serialet televizive dhe filmat. Femrat dhe shokët e tyre më të mirë gej blejnë së bashku këpucët, pijnë kokteje që janë në modë dhe këqyrin djemtë. Por ndonjëherë duhet të përpiqeni të shihni përtej "argëtimit". Thuhet shpesh se mungesa e tensionit seksual të jetë çelësi i miqësisë në mes femrave dhe meshkujve gej, por çka ndodh kur kufiri "magjik" tejkalohet dhe dashuria platonike bëhet romantike? Shumica e meshkujve gej që unë i njoh kanë pasur një (ose më shumë) lidhje me femrat, para se të zbuloheshin. Për ta testuar veten apo vetëm pse "ajo i kishte flokët e bukura". Në mesin e brezit të vjetër, kurrë nuk ka pasur mundësi të jetosh haptazi si homoseksual dhe për këtë arsye ata martoheshin me gra. Ndoshta numri i këtyre martesave "të rreme" filloi të zvogëlohej me pranimin e homoseksualitetit. Në anën tjetër, ka meshkujt gej dhe femra që me vetëdije vendosin të jetojnë së bashku pavarësisht nga orientimi/interesimi i tyre i ndryshëm seksual. Kjo është diçka që e provokon si botën strejt ashtu edhe atë gej.

Gej kultura dhe fakti se ajo është në rritje, gjithashtu "krijoi" një lloj tjetër të njerëzve "faghag". Vajzat gjithnjë e më shumë, që duan gjithçka që lidhet me meshkujt gej. Pa pasur domosdoshmërisht një shok të vetëm gej. Ky "fenomen" është i madh në Japoni, ku vajzat e moshës rreth 14-25 vjeç dëgjojnë muzikë gejpap, lexojnë gaymanga, etj. Ato e "konsumojnë" kulturën gej si çfarëdo subkulture tjetër. "Kultura Faghag" është ndërkomëtare dhe diçka që mediat (tv,

industria e muzikës) e shfrytëzojnë në mënyrat e ndryshme. Kjo i ka të dyjaanët,

si pozitive ashtu dhe negative.

Ekzistojnë gjithashtu edhe meshkujt (heteroseksual) që janë faghag dhe "dykefaghags". Sidoqoftë, shumica janë femrat heteroseksuale. Ndoshta ato ndjehen rahat të shoqërohen me meshkuj që janë më të butë dhe që i "thyen" normat. Ndoshta, për këto femra strejt paraqet diçka interesante që një mashkull don atë që ato duan (meshkujt). Në pikëpamje historike, miqësia në mes meshkujve dhe femrave është një fenomen mjaft i ri. Femrave shpesh iu është ndaluar të kenë ndërveprim shoqëror me mashkullin jashtë familjeve të tyre. Vetëm pas luftës së parë botërore (në perëndim), meshkujt dhe femrat kanë mundur të takoheshin në një mënyrë më të relaksuar. Gratë filluan të punojnë dhe lidhjet miqësore nuk mund të shmangeshin. Në vitet më liberale 1960-70, kur filluan betejat politike, lidhjet e "femrave strejt dhe meshkujve gej" filluan në atë mënyrë kur ata mundeshin të dalin haptazi (në sferën publike). Kishte përjashtime. Në "botën artistike" (piktoret, muzikantët, shkrimtarët, etj.), femrat dhe meshkujt gej gjithmonë kanë krijuar miqësi të forta. Njëra nga arsyet ishte se ishte më e pranueshme (dhe e pritshme) dhe se ky grup njerëzish (artistët, etj) nuk konsideroheshin si anëtarë të respektuar të komunitetit (normës). Prandaj ata nuk i thyenin rregullat. Megjithatë, për një kohë të gjatë mendimi se meshkujt dhe femrat nuk mund të jenë miq ishte i zakonshëm.

Një shembull i njerëzve faghag është Maddy dhe Chris. Ata u takuan kur ishin adoloshentë, tetë vite më parë përmes shokut të përbashkët. Në një aheng, ata vallëzuan dhe u pëlqyen menjëherë. Pas një kohe, filluan të shkonin nëpër koncerte dhe festivale dhe atëherë filloi

"miqësia e vërtetë". Fakti që të dytë flenin me meshkujt, e bënte më të lehtë për ta t'i ndanin historitë dhe përvojat e tyre. Në serialet televizive, mashkulli gej dhe personi faghag shpesh paraqiten si dy persona të ndryshëm që nuk i lidh asgjë përveç faktit se të dytë flejnë me meshkuj. Me Maddy-in dhe Chris-in ishte e kundërta. Ata kanë shumicën e gjërave të përbashkëta. Ata e përshkruajnë miqësinë e tyre si diçka shumë të pastër

YOU KNOW YOU ARE A FAG HAG WHEN..

YOU THINK OSCAR WILDE IS THE LOVE OF YOUR LIFE

dhe të fuqishme që do të ishte e pamundur ta kishin me gjininë e njëjtë.

Çfarëdo të ishin arsyet, personat faghag janë grup i femrave që kanë dashuri ndaj meshkujve gej dhe që janë krenare për këtë. Një grup nga New York-u, i quajtur The Hazzards kanë shkruar një këngë përshëndetëse për shokun e tyre gej, e cila përshkruan miqësinë në mes personit gej dhe faghag;

Unë dua të kem një dashuri që kurrë nuk do të zbehej

Kur i sheh vajzat e tjera, ai e largon kokën

Dhe nëse nuk do të më puthte kurrë, në rregull është

A mund vetëm të përqafohemi gjatë gjithë natës

I dashuri gej, i dashuri gej

Nuk paraqet problem për mua që je gej

I dashuri gej, i dashuri gej

Nuk ndihem kurrë e vetmuar, kur të kam afër

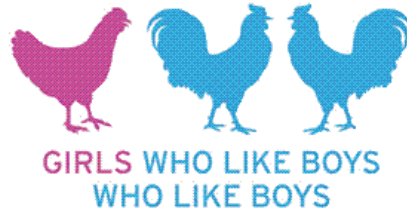
**Do ishte një romancë e mrekullueshme
Pra shko bëj pazar dhe blej pantallona të ngushta**

Ty nuk të paraqet problem se sa e madhe është prapanica ime vetëm sa i bukur është fustani im.

Gayloving, Straight women are everywhere. Some of these women/girls share big parts of their whole social life with guys who like guys, go to gay clubs and are so involved in gay culture that sometimes they themselves feel like a gay man. Some of these women fight for political rights of the gay community and some of them live with a gay man. A few like and get turned on by gaysex. All of these women does not call themselves "faghags". For many it is a word that says you are a parasite, some have never heard of this "title". But what they have in common is the love for one or more gay men. The friendship between straight women and gay men in recent years has been a very popular topic in the TV series and movies. Women and their best gay friend shops shoes, drinks fashionable cocktails and rate guys. But you have to try to see beyond the "fun" sometimes. The lack of sexual tension is often said to be one of the keys to the friendship between women and gay men, but what happens when the "magical" limit is exceeded and the platonic love is romantic? Most gay men I know had a (or more) relationship with women before they came out. To test or just because "she had nice hair." Among the older generation, there was never the option to live openly as a homosexual and therefore they got married to women. Probably these "fake" marriages are being reduced as homosexuality is becoming more accepted. On the other hand, there are gays and women who have consciously chosen to live together despite their different sexual orientation/interests. This is something that provokes both the straight and gay world.

The visibility of the gayculture and that it has increased, also "created" another type of faghags. More and more young girls who love everything related to Gay men. Without them necessarily having a single male gayfriend. This "Phenomena" is big in Japan, where girls around age 14-25 are listening to gaypop, read gaymanga etc. They consume gay culture as if it were like any subculture whatsoever. The "Faghag culture" is international and something that media (tv, music industry) is taking advantage of in different ways. It has both its positive sides and negative sides.

There's also male (heterosexual) faghags, and "dykefaghags. However, the

majority are heterosexual women. Maybe they feel comfortable to hang out with men who are more gentle and "breaks" the norms. Maybe it is something fascinating for these straight women that a man who loves what they love (men). Historically speaking, the friendship between men and women are quite a new phenomenon. Women have often been denied to have social interaction with men outside of their families. It was after the first worldwar that men and women (in the west) could meet in a more relaxed way. Women started to work and friendship relations could not be avoided. In the more liberal 1960-70's, when political struggles started, the "straight women and gay man" relationships started in that way that they could hang out openly. (in the public sphere). There were exceptions. In the "artistworld" (painter, musicians, writers etc) women and gay men has always been able to create strong friendships. One of the reasons that it was more accepted (or even expected) was that this group of people (artists etc) were not seen as respectable members of the community (the norm). So they did not break the rules. Still, for a long time the opinion that men and women can't be friends was common view and opinion.

One example of "a faghag" is Maddy and Chris. They met in their early teens, eight years ago through a mutual friend. At a party Maddy and Chris was dancing and liked each other immediately. After a while they started to go at concerts and festivals, and it was then that the "real friendship" began. The fact that both Maddy and Chris sleeps with men makes it easier for them to relate to the stories they share and their experiences. In tv-series the gay guy and the faghag are often described as two different persons

that does not have so much in common except the fact that they both sleeps with men. For Maddy and Chris it is the opposite. They have most of the things in common. They describe their friendship as something so pure and strong that it would be impossible for them to find it with the same sex.

Whatever the reasons are, the faghags are group of women who stands for their

YOU KNOW YOU ARE A FAG HAG WHEN..

YOU THINK OSCAR WILDE IS THE LOVE OF YOUR LIFE

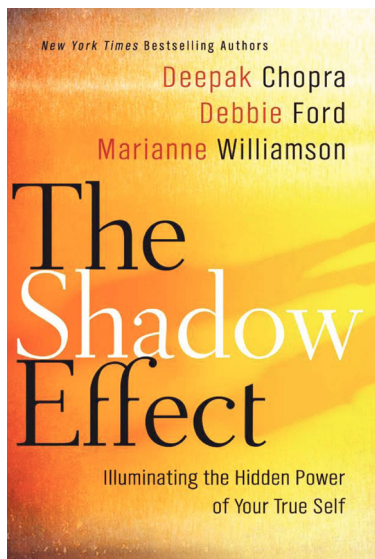
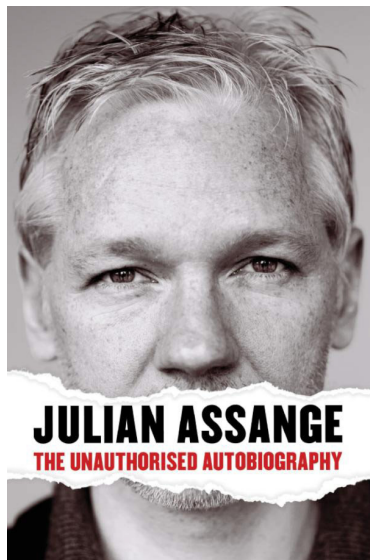
love towards gaymen and are proud over it. A group from New York, called The Hazzards made a song "salutation" to their gayfriend, which describes the friendship between the fag and the faghag;

*I want a love who'll never stray
When he sees other girls, he looks away
And if he never kisses me, well that's alright*

Can we can just cuddle all night

*Gay boyfriend, Gay boyfriend
I don't really care that you are queer
Gay boyfriend, Gay boyfriend,
I never feel lonely when you are near*

*It'll be a great romance
Well go shopping and buy tight pants
You don't care how big my ass is, just how fabulous my dress is.*

AUTOBIOGRAFIA E PAAUTORIZUAR JULIAN ASSANGE

Pavarësisht nga fakti se ishte e nxituar, e papërfunduar dhe e mohuar nga shkruesi i saj – gjë që e bën një autobiografi të parë të paaautorizuar që është shkruar ndonjëherë – ky libër çuditërisht zbulon një nga klientët më të egërsuar dhe të vet-mposhtur dhe të pakëndshëm që kanë lindur ndonjëherë. Dhe kjo na kujton se sa kontributin e madh e ka dhënë Julian Assange dhe WikiLeaks kësaj kohe epokale dhe sa i rëndësishëm është parimi i botimit të lirë.

Një shënim në fillim të librit nga botuesi i tij spjegon se Assange-s libri i dukej shumë personal dhe u tërhoq nga bashkëpunimi duke i bërë vetes dëm të zakonshëm dhe gjithashtu shkrimtarit Andrew O'Hagan, shkrimin e të cilit e ka kritikuar padrejtësisht. Po të kishte kontrolluar Assange-a sado pak nevojën e tij për të sulmuar nga çdo kënd dhe lënë mbrapa pengesat dhe kritikën e tmerrshme, ne do të kishim fituar rëndësinë të cilën WikiLeaks e meriton. Por, në fund kjo nuk paraqet diçka të keqe, aq sa funksionon dhe pjesa më interesante është ajo çka kundërston Assange-a: gjërat personale.

Libri ka mundur të jetë edhe më i mirë dhe është për t'u ardhur keq pse ai nuk diskutoi më gjatë sa është e nevojshme me O'Hagan dhe botuesin e tij për argumentuar dhe zgjidhur çështjet, të cilat ai ende ka nevojë t'i bëjë. Përkundrazi si duket tek ai mbizotëroi një mendjemadhësi e cila e shtyri atë më tej drejt izolimit dhe mundimit krejtësisht të panevojshëm. Kjo histori nuk ka mbaruar.

Me nënshkrimin e kontratës me Canongate Book në Dhjetor 2010, Julian ka thënë: "Shpresoj që ky libër do të bëhet një nga dokumentet unike të gjeneratës sonë. Në këtë punim tejet personal, unë flas dhe shpjegojë luftën tonë globale për të detyruar dhe krijuar një lidhje të re në mes njerëzve dhe qeverive tona."

Ky libër është një draft i parë i pa autorizuar. Është pasionant, provokues dhe me shumë mendim – siç është edhe autori i këtij libri. Ai përmbush premtimin e propozimit original dhe botuesit janë shumë krenar që e kanë publikuar.

BEST SELLING AUTHOURS

THE SHADOW EFFECT

The shadow effect: Illuminating the hidden power of your true self (Efekti i Hijës: ndriçimi i fuqisë së fshehtë të vetes sonë të vërtetë) është një punë që i ka bashkuar tre autorë të librave bestseller, Deepak Chopra, Debbie Ford, dhe Marianne Williamson për t'i ndarë njohuritë e tyre mbi pengesën më të rëndësishme me të cilën përballemi në arritjen e lumturisë – hijën. Termi "hija" është përdorur për herë të parë nga psikiatri i njohur Carl Jung për të përshkruar pjesën e shtypur apo pjesën e mohuar të vetes. Me këtë ai u përpoq ta shpjegonte anën negative të personalitetit, numrin e përgjithshëm të atyre tipareve të pakëndshëm të cilët preferojmë t'i fshehim dhe frikësohemi t'i tregojmë.

Libri është i ndarë në tri pjesë që janë të shkruara dhe përpunuara nga secili autor.

Pjesa e parë (Hija – e shkruar nga Deepak Chopra) përshkruan hijën si një anë të errët të natyrës njerëzore. Sipas tij pjesa e madhe e hijës tonë është e sajuar nga gjërat që ne i vërejmë tek tjerët, që përbën pjesën e procesit të projektimit. Ne mund të ndiejmë neveri nga tiparet e të tjerëve dhe kemi tendencë të gjykojmë. Nëse diçka na shqetëson atëherë diçka nuk është në rregull me ne. Shpesh njerëzit e ngatërrojnë këtë me vet-zhvlerësimin; gjë është krejtësisht ndryshe. Ekziston një fuqi tejet e madhe kur e kuptojmë se nëse jemi ne problem atëherë kemi qasje në zgjidhje. Nëse në të vërtetë dëshirojmë të dijmë dhe kuptojmë veten dhe të tjerët atëherë duhet të kemi një pamje reale për veten tonë.

Në **pjesën e dytë** (Arritja e paqes me veten tonë, tjerët dhe botën – Debbie Ford) autorja ndanë shumë nga përvoja e saj personale lidhur me ballafaqimin e saj me hijën sa ishte e re. Përvoja e jetës së Debbie-t dhe si ka përdorur atë që e ka mësuar nga hija e saj në transformimin e vetes dhe të tjerëve, është mjaft mbresëlënëse.

Pjesa e tretë (Vetëm drita mund ta largojë errësinë – Marianne Williamson) përshkruan hijën si një kundër-forcë. Ajo në detaje spjegon rëndësinë e të sjellurit të dritës në hijën tonë dhe se "është errësira, si të gjitha errësitat, ajo e cila nuk paraqet një prani aktuale por mungesë të dritës...dhe e vetmja dritë e vërtetë është dashuria." Nëse jemi të ndarë nga dashuria, atëherë jemi të ndarë nga Zoti. Të ndarë nga Zoti, jemi të ndarë nga vetja. The nëse ndahemi nga vetja, atëherë ne jemi të çmendur.

Në këtë libër mund të gjeni sugjerime dhe informata të vlefshme mbi atë se si ta arrijmë paqen me veten, të tjerët dhe botën, ta sjellim dritën tek vetja jonë e cila ka fuqinë ta transformojë jetën, të gjejmë kurajo të largohemi nga çdo gjë që na mban mbrapa dhe të lidhemi sërish me personin me të cilin jemi të destinuar të jemi dhe jetën që jemi të destinuar ta jetojmë.

Ne ua rekomandojmë shumë Efektin e Hijës si një burim në udhëtimin e juaj shpirtëror. Është e pazakontë të marrësh tri pikëpamje dhe përshkrime të ndryshme për një sfidë të përbashkët të një libri. Njëra nga këto pikëpamje, me siguri do t'i përshtatej gjendjes së juaj.

BEST SELLING AUTHOURS THE SHADOW EFFECT

The shadow effect: Illuminating the hidden power of your true self is the work which gathered three New York Times bestselling authors Deepak Chopra, Debbie Ford, and Marianne Williamson in sharing their knowledge on one of the most crucial obstacles to happiness we face—the shadow. The term “shadow” was initially used by great psychiatrist Carl Jung to describe repressed or denied part of the Self. By it, he meant the negative side of the personality, the sum total of all those unpleasant qualities that we would prefer to hide and are afraid to show. The book is divided in three parts written and elaborated by each author.

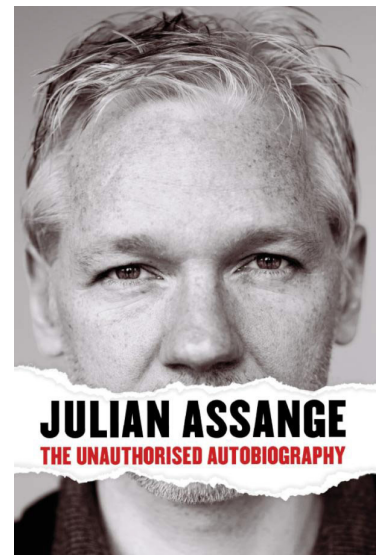
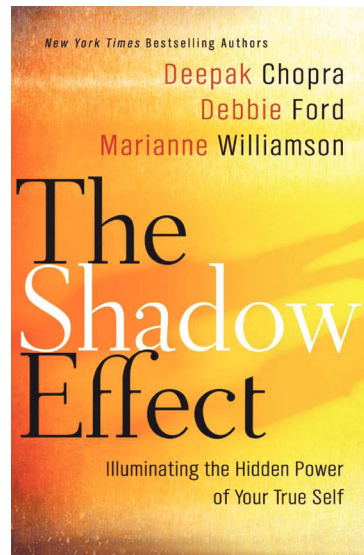
The first part (The Shadow – written by Deepak Chopra) describes the shadow as dark side of human nature. According to him a big part of our shadow is made up of things we notice in others, which is part of the projection process. We may feel disgusted by traits in others and tend to judge. If something disturbs us then there is something wrong with us. Often people confuse this thinking with self- depreciation; which is entirely different. There is power in realizing that if we are the problem then we have access to the solution. If we are truly going to know, understand and have compassion for ourselves and others, we must have a realistic view of ourselves.

In the second part (Making Peace with ourselves, others and the world – Debbie Ford) the author shares a lot of her personal experience in dealing with her own shadow as a young woman. Debbie’s first hand experience of her life and how she used what she learned from her shadow to transform herself and help other is inspiring.

Third part (Only light can cast out darkness – Marianne Williamson) describes the shadow as anti-force. She goes into detail about the importance of bringing light to our shadow, that “it is darkness that like all darkness, is not an actual presence, but is rather absence of light...and the only true light is love.” Separated from love, we are separated from God. Separated from God, we are separated from ourselves. And separate from ourselves, we are insane.

In this book you may find valuable suggestions and information on how to make peace with yourself, others and the world, bring light to the parts of yourself that have the power to transform your life, find the courage to let go of all that holds you back, reconnect with the person you were meant to be and the life you were meant to live.

We highly recommend The Shadow Effect as a resource for your spiritual journey. It's unusual to get three different perspectives and prescriptions to a common challenge in one book. One of them is sure to speak to your condition

THE UNAUTHORISED AUTOBIOGRAPHY JULIAN ASSANGE

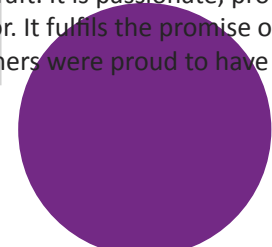
Despite being rushed, unfinished and disowned by its subject – making it perhaps the first ever unauthorised autobiography – this book is surprisingly revealing about one of the most infuriating and self-defeating awkward customers ever to have been born. And it reminds us of the huge amount Julian Assange and WikiLeaks have contributed to this epochal time and how important is the principle of free publication.

A note from his publisher at the beginning explains that Assange found the book too personal and withdrew co-operation, performing the usual disservice to himself and also to the novelist Andrew O'Hagan, whose writing he unjustly criticised. If Assange would only control his need to storm every room, leaving the most appalling static behind him, we might eventually get the account that WikiLeaks deserves. But this isn't bad at all, as far as it goes, and the most fascinating part is what Assange objects to: the personal stuff.

The book could have been so much better and it is a great pity that he didn't sit in the room long enough with O'Hagan and his publisher to put together the arguments that he still needs to make. Instead, a deep-seated vanity seems to have taken hold, which pushes him further into isolation and towards an utterly unnecessary martyrdom. This story isn't over.

When signing contract with Canongate Books in December 2010, Julian said: 'I hope this book will become one of the unifying documents of our generation. In this highly personal work, I explain our global struggle to force a new relationship between the people and their governments.'

This book is the unauthorised first draft. It is passionate, provocative and opinionated - like its author. It fulfils the promise of the original proposal and the publishers were proud to have it published.

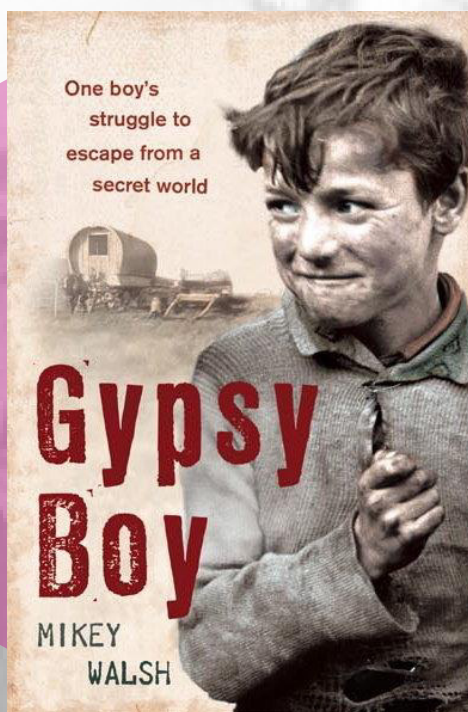
Libri LGBT i muajit

Së fundi isha duke lexuar librin autobiografik (dhe Bestsellerin e Sunday Times) Gypsy Boy nga Mikey Walsh. Në pjesën e prapme të librit thuhet kjo:

Mikey ka lindur në një familjë rome. Ata jetojnë në një komunitet të mbyllur dhe pak dihet nga mënyra e jetës së tyre. Pas shekujsh të përndjekjes, Romët tregohen syçelë ndaj të huajve dhe nëse vendos të largohesh, kurrë nuk mund të kthehesh më. Kjo është diçka që Mikey e din shumë mirë. Gjatë rritjes së tij, ai rrallë shkonte në shkollë dhe rrallë i shoqëruar me fëmijet e komunitetit jo-romë. Karavani dhe kampi ishin bota e tij. Por, edhe pse Mikey trashëgoi një kulturë gjallëruese dhe besnike, trashëgimia familjare ishte e hidhur dhe e ëmbël me një histori të fshehtë të mjerimit dhe abuzimit. Përfundimisht Mikey ishte detyruar ta marrë një vendim të rëndë – të qëndroj dhe t'i mbajë të fshehtat apo të arratisesh dhe të gjejë një vend ku i përkiste.

Siç edhe mund ta merrni me mend, ky libër është më shumë një lexim emocionues dhe gjithashtu ofron një përfshirje interesante dhe të kuptuarit të mënyrës së jetesës së romëve. Mikey Walsh, nuk lufton, ka lindur nga babai i jozyrtar në boks nga të gjithë Bashkuar. Franku (babai i tij) e për goditje, deri në ditën kur iu Mikey. Gjatë rritjes së tij, ai rrallë shkollë dhe rrallë i shoqëruar me komunitetit jo-romë dhe karate tij. Ishte një edukim i pasur dhe shëm por edhe pse Mikey kulturë gjallëruese dhe besnike, familjare ishte e hidhur dhe e një histori të fshehtë të mjerimit Përfundimisht Mikey ishte marrë një vendim të rëndë – të mbajë të fshehtat apo të arranjë një vend të cilit i përkiste.

Mikey ishte gej. Gjëja het që një mashkull i ri rome. Kur ishte 15 vjeçar, tur shokut të shpirtit nga bota e ndaluar të "Gorgias" (jo-romë) me të cilën të gjitha kontaktet si me meshkuj ashtu edhe me femra ishin rreptësisht të ndaluara. Por babai i tij mori vesh dhe pasi Mikey dhe i dashuri dhe njëkohësisht shoku i tij ishin rrahur deri në vdekje, Mikey është kthyer në kamp. Tërësisht ky është një tregim mahnitës në shumë nivele, njëri i të cilit ngrit një numër të madh pyetjesh emotive. Pjesa e fundit e stories gjatë së cilës Mikey në vitet e tija adoleshente përfundimisht vendos të largohet nga babai i tij dhe të kërkojë një jetë jashtë komunitetit të tij, është shumë e fuqishme. Ky libër ofron një shikim të shpejtë dhe unik në jetën që rrallë mund të shihet dhe botën që është kuptuar pak, dhe mu për këtë arsye, unë ua rekomandojë duke lënë mënjanë tregimin e mahnitshëm të jetës së autorit.

GYPSY BOY

Nga

Mikey Walsh

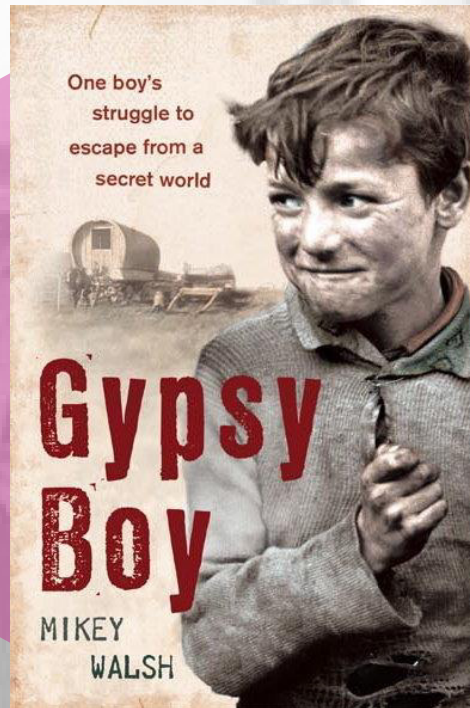
LGBT book of the month

Recently, I have been reading the autobiographical (and Sunday Times Bestseller) Gypsy Boy by Mikey Walsh. The books backcover says this:

Mikey was born into a Romany Gypsy family. They live in a closeted community, and little is known about their way of life. After centuries of persecution Gypsies are wary of outsiders and if you choose to leave you can never come back. This is something Mikey knows only too well. Growing up, he rarely went to school, and seldom mixed with non-Gypsies. The caravan and camp were his world. But although Mikey inherited a vibrant and loyal culture his family's legacy was bitter-sweet with a hidden history of grief and abuse. Eventually Mikey was forced to make an agonising decision — to stay and keep secrets, or escape and find somewhere he could truly belong.

As you can probably guess, this book is a rather emotive read and it also gives a fascinating insight into the Romany Gypsy way of life. Irish Gypsy Mikey Walsh, a lover and not a fighter, was born to Frank Walsh the unofficial bare-knuckle boxing champ of all the Gypsies in the United Kingdom. From the day Mikey could stand up Frank (his father) used him as a punching bag. Growing up, he didn't go to school, he seldom mixed with non-Gypsies, and the caravan and camp became his world. It was a rich and unusual upbringing, but although Mikey inherited a vibrant and loyal culture, his family's legacy was bitter-sweet, with a hidden history of violence and forced to stay and somewhere grief. Eventually Mikey was forced to make an agonizing decision—to stay and find to belong.

Mikey was gay. The worst thing a young male can be in the Romany world. At 15, he ran away to join a soul mate from the world of the "Gorgias" (the non-Gypsies) whom all contact for males as well as strictly forbidden. But his father tracked him down and after Mikey's friend and lover was almost death, Mikey was back in camp. Altogether it's an astonishing tale on many levels, one which raises numerous emotive questions. The later part of the story, in which during Mikey's teenage years he eventually decides to escape his father and seek a life outside his community, is powerful stuff. This book offers a unique glimpse into a world rarely seen and poorly understood, for that alone I recommend it, quite aside from the remarkable tale of the life of its author.

GYPSY BOY

father) used to go to school, a caravan unusual upbringing, it was a vibrant and forced to stay and somewhere

imaginable a mucho-ma-author ran forbidden (sies), with females was them down, beaten to an astonish-

From Mikey Walsh

"*Brokeback Mountain*", është një histori e shkurtër nga autorja amerikane Annie Proulx. U botua fillimisht në *The New Yorker* në 13 tetor 1997, dhe më pas u botua në një version të zgjeruar pak, në përmbledhjen e vitit 1999 të tregimeve të shkurtra nga Proulx, *Close Range: Wyoming Stories*. Tregimi fitoi një çmim në O. Henry Award (vendi i tretë) në vitin 1998. *The New Yorker* fitoi Çmimin e Magazinës Kombëtare në Prozë letrare për botimin e saj të "*Brokeback Mountain*" në vitin 1998. Përbledhja u emërua finaliste për çmimin Pulitzer 2000 në Prozë letrare.

Skenaristët Larry McMurtry dhe Diana Ossana përshtatën tregimin për filmin me të njëjtin emër, të lëshuar në vitin 2005. Në atë kohë, tregimi i shkurtër dhe skenari janë botuar së bashku, me esetë nga Proulx dhe skenaristët, në *Brokeback Mountain: Tregim për tu skenuar*. Tregimi u botua edhe ndaras në formë të librit.

Filmi "*Brokeback Mountain*", ishte i famshëm në paraqitjen e dashurisë së përbashkët në mes mashkujve, në ekranin e madh, ndihmoi për të paraqitur jetën dhe mundimet e njerëzve homoseksual.

"*Brokeback Mountain*" është një nga filmat më të famshëm homoseksual të të gjitha kohërave, pikërisht një pjesë të madhe për faktin se luajtën dy emra të mëdhenj aktorësh Hollivudi. Megjithatë, ajo që me të vërtetë përcakton atë pavarësisht, dhe pse ajo renditet numër një në këtë listë, është se ndihmoi të sjellë dashurinë e të njëjtit seks në rrjedhë. Për më tepër, ajo e bëri këtë në një mënyrë të ndjeshme, duke treguar luftën me të cilën meshkujt gej shpesh përballen në shoqërinë. Dy burra të rinj të cilët takohen në Wyoming në vitin 1963, krijojnë një lidhje të papritur emocionale dhe seksuale, por shumë shpejt ndajnë rrugët. Pasi jetërat e tyre të ndara shpien në martesë, fëmijë dhe punë, ata ribashkohen shkurt në udhëtime në kampe në mjedise të largëta mbi rrjedhën e 20 viteve të ardhshme.

"Një tregim i lidhjes dashurore së fshehtë dhe të ndaluar në mes dy kaubojëve dhe mbi jetën e tyre gjatë viteve"

"*Brokeback Mountain*" is a short story by American author Annie Proulx. It was originally published in *The New Yorker* on October 13, 1997, and was subsequently published in a slightly expanded version in Proulx's 1999 collection of short stories, *Close Range: Wyoming Stories*. The story won an O. Henry Award prize (third place) in 1998. *The New Yorker* won the National Magazine Award for Fiction for its publication of "*Brokeback Mountain*" in 1998. The collection was named a finalist for the 2000 Pulitzer Prize in Fiction.

Screenwriters Larry McMurtry and Diana Ossana adapted the story for the film of the same name, released in 2005. At that time, the short story and the screenplay were published together, along with essays by Proulx and the screenwriters, in *Brokeback Mountain: Story to Screenplay*. The story was also published separately in book form.

The film "*Brokeback Mountain*" was famous for bringing the love shared between men to the big screen, helped to bring the lives and struggles of gay men.

"*Brokeback Mountain*" is one of most famous gay movies of all time, due in large part to the fact that it starred two big-name Hollywood actors. However, what truly sets it apart, and why it ranks number one in this list, is that it helped bring same-sex love to the mainstream. What's more, it did so in a sensitive way, showing the struggles that gay men often face in mainstream society. Two young men who meet in Wyoming in 1963 forge a sudden emotional and sexual attachment, but soon part ways. As their separate lives play out with marriages, children and jobs, they reunite for brief liaisons on camping trips in remote settings over the course of the next 20 years.

"The story of a forbidden and secretive relationship between two cowboys and their lives over the years."

MOVIE

Po fillojmë me një rubrikë të re të quajtur Shëndeti ku mund të informoheni për problemet e ndryshme shëndetësore, simptomet e tyre, shërimin dhe pasojat si dhe komplikimet e ndryshme në rast të mos trajtimit të tyre.

Në mesin e problemeve shëndetësore janë të përfshira edhe infeksionet seksualisht të transmetueshme. Infeksionet seksualisht të transmetueshme janë infeksionet që kryesisht barten përmes kontaktit seksual. Ekzistojnë më shumë se 30 bakterie, viruse dhe parazitë që barten përmes kontaktit seksual. Sëmundjet më të zakonshme që shkaktohen nga këto janë gonorea, infeksioni klamidial, sifilisi, trikomonoza, herpesi gjenital, lythar gjenitale, virusi i imunodeficiencës humane (HIV), dhe hepatiti B. Në këtë numër do të përqëndrohemi tek infeksioni klamidial.

Çfarë është klamidia?

Klamidia është infeksion i cili bartet përmes kontaktit seksual, shkaktari i të cilit është bakterja *Chlamydia trachomatis*, e cila infekton vetëm qeniet njerëzore.

Si bartet klamidia?

Klamidia mund të bartet përmes seksit vaginal, anal ose oral si dhe mund të bartet nga nëna në foshnje.

Cilat janë simptomet e klamidias?

Ky njihet si infeksion "i heshtur" seksual. Ndosht që simptomet të mungojnë por kur paraqiten i ngajnë atyre të gonoresë, prandaj ndodh shpesh që bëhen gabime gjatë diagnostifikimit të tij.

Klamidia tek femra lezbike dhe biseksuale

Vendi primar që preket nga infeksioni tek femrat është qafa e mitrës, pjesa që lidh vaginën me mitrën. Infeksioni i qafës së mitrës njihet si cervitis. Simptomtomet e Klamidias tek femrat mund të përfshijnë:

- *Djegësim vaginal*
- *Sekret të shtuar vaginal*
- *Dhimbje gjatë marrëdhënieve seksuale*
- *Dhimbje në, ose sekrecion nga rektumi*
- *Dhimbje e pazakontë në pjesën e poshtme të abdomenit*
- *Dhimbje të rëndë pelvike nga infeksioni që është shtrirë nga qafa e mitrës në traktin e sipërm riprodhues.*
- *Gjakderdhje vaginale në mes të ciklit menstrual*

Simptomtomet e Klamidias tek meshkujt gjë dhe biseksual

Vendi primar që preket nga infeksioni

tek meshkujt është uretra, tubi brenda penisit që bartë urinën dhe spermën. Infeksioni i uretrës njihet si uretrit. Simptomtomet e Klamidias tek meshkujt mund të përfshijnë:

- *djegësim dhe dhimbje gjatë urinimit*
- *sekrecion nga uretra e penisit*
- *dhimbje në testikuj*
- *dhimbje në, ose sekrecion nga rektumi*
- *kruarje të pakëndshme përreth kokës së penisit*

Shërimi

Shërimi i klamidias është shumë i thjeshtë duke përdorur antibiotikë siç është azitromicina ose doksiciklina. Për ata që janë të diagnostifikuar me klamidi rekomandohet që të përmbahen nga marrëdhëniet seksuale deri në shërim të plotë.

Diagnozën e përcakton vetëm mjeku specialist (gjinekologu), në bazë të testeve laboratorike me anë të mostrave që merren nga qafa e mitrës apo urina (tek femrat) dhe në bazë të testeve laboratorike për klamidian nga mostrat nga lëngjet trupore ose urina (tek meshkujt). Këshillohet që partneri/ja t'i bëjë analizat gjithashtu.

Ju nuk duhet të keni marrëdhënie seksuale së paku për një javë pasi ta keni përfunduar terapinë me antibiotikë. Do t'ju duhet të përmbaheni nga marrëdhëniet seksuale për një kohë më të gjatë nëse partneri/ja juaj nuk është shëruar, me qëllim që të mos infektoheni sërish. Nuk duhet të keni marrëdhënie derisa të zhiduken simptomtomet e juaja.

Komplikimet

Komplikimet nga mostrajtimi i klamidias

zakonisht prekin femrat më shumë se meshkujt. Tek femrat, infeksioni i patrajtuar mund të përhapet në mitër ose tubat fallopiane dhe të shkaktojë sëmundje inflamatore të pelvikut që mund të shkaktojë dëmtim të përherëshëm të tubave fallopiane, mitrës dhe indet rrethuese që si pasojë çojnë në dhimbje kronike të pelvikut, sterilitet dhe shtatëzëni ektopike (shtatëzënia jashtë mitrës).

Komplikimet e klamidias tek meshkujt nuk janë të zakonshme por mund të përfshijnë dhimbje, ethe dhe në rastet e rralla sterilitet. Komplikimet tek meshkujt janë të rralla. Infeksioni mund të përhapet tek epidimisi (tubi i cili bart spermën nga testikujt) duke shkaktuar dhimbje, ethe dhe rrallë, sterilitet.

Në rastet e rralla, infeksioni gjenital klamidial mund të shkaktojë dhe të shoqërohej me dëmtime të lëkurës dhe inflamacion të syve dhe uretrës (Sindromi Reiter).

Nëse nuk shërohet, infeksioni klamidial mund të çojë në probleme serioze riprodhuese dhe probleme tjera me pasojat afatshkurta ashtu edhe afatgjata. Si vetë sëmundja, dëmtimi që shkaktohet nga klamidia është shpesh "i heshtur".

Parandalimi

Ekzistojnë disa mënyra dhe gjëra të cilat mund t'i bëni për të ulur rrezikun e marrjes së infeksionit të klamidias. Në vijim janë disa metoda të zakonshme për parandalimin e klamidias: të përmbaheni nga marrëdhëniet seksuale, të jeni besnik, të përdorni kondom, të testoheni (së paku një herë në vit), mësoni simptomtomet e klamidias, tregoni partnerit nëse jeni infektuar me klamidi.

CHLAMYDIA

We are starting with new section called Health where you can get informed about various health problems, their symptoms, treatment and possible consequences and complication caused by their untreatment.

Among health problems are included sexually transmitted infections. Sexually transmitted infections are are infections that are spread primarily through person-to-person sexual contact. There are more than 30 different sexually transmissible bacteria, viruses and parasites. The most common conditions they cause are gonorrhoea, chlamydial infection, syphilis, trichomoniasis, genital herpes, genital warts, human immunodeficiency virus (HIV) infection and hepatitis B infection. In this edition we will focus on chlamydial infection.

What is chlamydia?

Chlamydia is sexually transmitted infection caused by *Chlamydia trachomatis*, a bacterium that only infects humans.

How is chlamydia transmitted?

Chlamydia can be transmitted during vaginal, anal, or oral sex, and can be passed from an infected mother to her baby during vaginal childbirth.

What are the symptoms of chlamydia?

It is known as "silent" sexually infection. It often happens that the symptoms may be absent, but when they occur tend to be similar to the symptoms of gonorrhoea, so often it can be misdiagnosed.

Chlamydia symptoms in lesbian and bisexual women

The primary infection site for chlamydia in women is the cervix, the opening that connects the vagina to the uterus, or womb. Infection of the cervix is known as cervicitis. Chlamydia Symptoms in women may include:

- *Vaginal irritation*
- *Vaginal discharge*
- *Painful sexual intercourse*
- *Pain in, or discharge from, the rectum*
- *Nondescript pain in the lower abdomen*
- *Severe pelvic pain from an infection that has ascended from the cervix into the upper reproductive tract.*
- *Vaginal bleeding between periods*

Chlamydia symptoms in gey and bisexual men

The primary infection site for chlamydia

in men is the urethra, the tube inside the penis that carries urine and sperm. Infection of the urethra is known as urethritis. Chlamydia symptoms in men may include:

- *burning pain on urination*
- *discharge from the opening of the penis (the urethra)*
- *pain in the testicles*
- *pain in, or discharge from, the rectum*
- *unpleasant itching around head of penis*

Treatment

Chlamydia treatment is fairly simple with the use of antibiotics such as azithromycin or doxycycline. For those who have confirmed diagnosis of chlamydia is recommended to abstain from sexual intercourse until a complete cure.

Diagnosis established only specialist doctor (gynecologist), on the basis of laboratory tests for chlamydia sample taken from the cervix or urine (in women) and on the basis of laboratory tests for chlamydia from the sample body fluid or urine (in men). It is also advised for sexual partner to be tested.

You should not have sex for at least one week after you have finished your antibiotic treatment. You may need to avoid having sex for longer if your sexual partner has not been treated so that you do not become re-infected. You should also avoid having sex until your symptoms have gone.

Complications

Chlamydia complications typically affect women more than men. In women,

untreated infection can spread into the uterus or fallopian tubes and cause pelvic inflammatory disease which may cause permanent damage to the fallopian tubes, uterus, and surrounding tissues, which leading to chronic pelvic pain, infertility, and ectopic pregnancy (pregnancy outside the uterus).

Chlamydia complications among men are uncommon, but may include pain, fever, and, in rare cases, sterility. Complications among men are rare. Infection sometimes spreads to the epididymis (a tube that carries sperm from the testis), causing pain, fever, and, rarely, sterility.

In rare cases, genital chlamydial infection can cause arthritis that can be accompanied by skin lesions and inflammation of the eye and urethra (Reiter's syndrome).

If left untreated, chlamydial infections can progress to serious reproductive and other health problems, with both short-term and long-term consequences. Like the disease itself, the damage that chlamydia causes is often "silent."

Prevention

There are things you can do to lower your risk of getting chlamydia. The following are common methods of chlamydia prevention: abstain from sex, be faithful, use condoms, get tested (at least once a year), learn the symptoms of chlamydia, tell your partners if you have chlamydia.

Mbështetur nga Ambasada Finlandeze, Prishtinë
Supported by Finnish Embassy, Pristina

EMBASSY OF FINLAND
PRISTINA

Publikuar nga/Published by:
Qendra për Emancipim Shoqëror
email: qesh.kosovo@gmail.com
www.facebook.com/Qesh